

Sygn. akt III AUa 1800/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jacek Witkowski
Sędziowie:	SSA Jarosław Błaszczak SSA Elżbieta Kunecka (spr.)
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze

z dnia 13 października 2011 r. sygn. akt VII U 358/11

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że prawo do emerytury przyznaje wnioskodawcy R. S. od dnia 19 grudnia 2010 roku, oddalając dalej idące odwołanie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13.10.2011 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie R. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. o prawo do emerytury zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 24.01.2011 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 18 grudnia 2010 r. w związku z wykonywaną pracą w warunkach szczególnych.

Rozstrzygnięcie swoje powziął po ustaleniu następującego stanu faktycznego:

Wnioskodawca R. S. ur. (...), nie pozostaje w zatrudnieniu od 18.12.2010 r., udokumentował łącznie 32 lata 6 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych. W dniu 22.12.2010 r. złożył wniosek o emeryturę. Organ rentowy

nie uwzględnił wnioskodawcy żadnego okresu jako pracy w warunkach szczególnych. Decyzją z dnia 24.01.2011 r. odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury.

W okresie od 7.11.1975 r. do 30.04.1984 r. wnioskodawca zatrudniony był w zakładach (...) w B..Do w/w zakładu został przyjęty jako ślusarz.Po zdobyciu uprawnień spawacza od 11.06.1976 r. do 30.04.1984 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako spawacz. Wnioskodawca głównie spawał rurociągi, konstrukcje dachowe, zbiorniki na kwasy. W zakładzie byli zatrudnieni ślusarze, którzy zajmowali się przygotowaniem materiału do spawania i ich obróbką.

W okresie od 2.05.1984 r. do 05.01.1996 r. wnioskodawca zatrudniony był w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w B. i tam stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu konstrukcji i urządzeń stalowych na stanowisku spawacza, a od 17.08.87 r. do 31.12.87 r. był oddelegowany do pracy za granicą do CSRS w charakterze spawacza. Następnie od 14.08.1989 r. do 05.01.1996 r. wykonywał dalej pracę spawacza w (...). W pozostałych okresach zatrudnienia w tym Przedsiębiorstwie wnioskodawca pełnił obowiązki ślusarza spawacza.

W okresie od 8.01.1996 r. do 20.06.1996 r., wnioskodawca był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w B. na stanowisku spawacza.

Przy takich ustaleniach Sąd Okręgowy uwzględnił odwołanie. Wskazał na uregulowania prawne, a to art. 184 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze i stwierdził, że przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło fakt spełnienia przez wnioskodawcę niezbędnych przesłanek do ustalenia emerytury przy obniżonym wieku z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W szczególności dokumentacja pracownicza w korelacji z zeznaniami świadków potwierdza, że wnioskodawca od 11.06.1976 r. do 30.04.1984 faktycznie pracował jako spawacz, jak również w okresie od 14.08.1989 r. do 5.01.1996 r. i od 8.01.1996 r. do 20.06.1996 r. Sąd podkreślił, że o szczególnych warunkach pracy decyduje charakter, czas i wykonywanie przez pracownika określonych prac, a formalne określenie stanowiska.

Sąd Okręgowy przyjmując za udowodnione, że wnioskodawca przez 15 lat stale i w pełnym wymiarze czasu pracował w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza uwzględnił odwołanie.

Apelację od powyższego wyroku złożył organ rentowy zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię przez przyjęcie, że wnioskodawca nabył prawo do emerytury w warunkach szczególnych od 18 grudnia 2010 r., a nie od 19 grudnia 2010 r.

Wskazując na powyższe domagał się zmiany wyroku i ustalenie, że prawo do świadczenia przysługuje od 19 grudnia 2010 r.

W uzasadnieniu podniosła, iż co do zasady nie kwestionuje przyznania świadczenia, ale wobec rozwiązania stosunku pracy przez wnioskodawcę 18.12.2010 r. to prawo do emerytury powinno przysługiwać od 19 grudnia 2010 r.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja strony pozwanej zasługiwała na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie jest, iż wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu do 18 grudnia 2010 /włącznie/.

Zgodnie z art.100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do świadczeń określonych w/ w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Podstawą prawną przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury jest przepis art. 184 cytowanej ustawy. Jednym z niezbędnych warunków do nabycia prawa do tzw. wcześniejszej emerytury jest rozwiązanie stosunku pracy. Skoro

faktycznie wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu do 18 grudnia 2010 r. to prawo do emerytury mógł nabyć najwcześniej od 19 grudnia 2010 r.

W związku z powyższym uwzględniając apelację organu rentowego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 19 grudnia 2010 r., oddalając dalej idące odwołanie.

R.S.